

מסורת הש"ס

יש חולץ לאחוסו מספק. אע"פ שהיא מחמט עשרה נשים הפוטורות כרומיהן וכן לבנו ואמו: אמו ואבא אחרי. שילדו שני זכרים במחבא והוא א' מהן ולהן שני זכרים ודאין בנן רחל אשם ועקב שהיה לה יוסף ממנו וחנה אשת ראוון שהיה לה חצרון ממנו וחורו וילדו שני זכרים במחבא וממו יעקב ורחונו ובא יוסף בנה של רחל וגשא חצרון אמו של חצרון ותצרון נשא את רחל וממו יוסף ותצרון ופלו לפני

התעוררות רחל לפני בנה של חנה
 שהיא אחי חזרון וחנה לפני בנה של
 רחל שהיא אחי יוסף וממנו שאין
 ידוע מי בנה ומי יבמה נריכה חליה
 משניהן נמצא כל אחד ואחד חולץ
 לאמו מספק: ה"ג לאחיות מספק
 כיצד אמו ואשה אחרת שילדו שני
 נקבות במחבא ועמדו שני אחים
 האב ושלושה חולץ לשניהם נמצא

חולץ לאחוריו מספק. כך שנויה בתוספת (דמכילין פ"ב ה"ג). אמו שילדה מאח אחר שנשאה לאחר מימת אביו וילדה עם אשה אחרת שמהין שמי נקבות ופני ידוע אחי בל לאחו אם ועמדו שני אחין אחי בל מאחיו שלא מאמה וגשאו לשמי הנקבות הללו המעורבות ונפלו שמהין לפני זה ליבוס ואחת מן אחותו מאמו ואילו היה מכירה בלא היתה צריכה חליצה ועכשיו שפני מלה שמהין צריכות חליצה. לישא אחרינא ובאו אחיהן שלא מאמה האם וגשאו אחיו של ראובן נשא

חמת וחמיו של חזריו נשא חמת ראיין חולץ לאשת אחיו ושמה אחותו היא וכן חזריו ז"ל שמעת"י ולז"י מגמגם"ג ב"ה דהא שמה לאו אחותו היא והכי איבעי ליה למימר זה חולץ לספק אחותו וזה חולץ לספק אחותו אצל לאחותו מספק משמע שחלץ והלוי לאחותו מחמת ספק שצידו: אשמו ואשה אחת. אשת ראיין ואשת כלב שילדו שמי נקבות במחצא נמצאת

האחת במו וצאו (אחיהן אחי הצעלים
הם) שני אחי ראובן ונשאום נמצא
ראובן חולץ לבתו מספק ששחיהן
צריכות חליה ואם היה מכיר במו
היתה פטורה ואם שני אחי כלל
נשאום הרי כלל חולץ לבתו מספק.
ולשון מור"י אחיו של ראובן נשא
אחת ואחיו של כלל נשא אחת ראובן
חולץ לאשת אחיו ואע"פ שספק במו
היא וכן כלל ולאו היינו נמי חולץ
לבתו מספק אלא חולץ לספק במו:
אחד עובד כוכבים ואחר גר. דבניס

שילדה צעודה תחת ידי העוֹד
 כוכבים המוכרה אינן עבדים דק"ל
 בהולץ (לעיל מו.) מהם תקנוי' אהם
 קוים מהם ולא הם מכס ולא הם

קוּיִן זֶה מוֹד: **שָׁחַר אֶת הַשָּׁפָחָה.** וְהִיא הִיא כִּי־שְׂרָאֵלִית וְכֵן עָלֶיהָ
הַעֲבַד הוֹלֵד מִמּוֹר: וְלֹאס בֶּן. וְלֹא קָנָה אֶת הַבֶּן: וְכֵסֵּב לוֹ כֹּל
נִכְסָיו. וְעַתָּה וְהִיא אִמּוֹ תוֹבְעָה כְּמוֹתֶיהָ מִן הַנִּכְסִים: כֹּלֶה ר"מ הִיא.
הֵא מִתְּנִיתָא בְּתַר־יִיתָא דִּישׁ מוֹכֵר ר"מ גְּמִי אִמְרָה וְסִפָּא דַּקְמִיתָא הִיא
וּמִשֶּׁהָ קָמִי עֵבֶד מִשְׁוֹעֵבֶד לְכַחוּתֵּי דר"מ סָבַר מַטְלָטְלִים מִשְׁתַּעֲבָדִי לִכְרֵם
אִמְרָה **בְּרַקְעָן בְּנֵי הַכֹּהֵן.** לֹאשֶׁת בֶּן הַכֹּהֵל וְדָלִי: אִמְרָה
טוֹב וְקָאֵשׁ כֵּן אֲחִיו הִיא הִרִי חֶזֶק לֵה יִצְמָה וּמוֹתֶרָה לוֹ: אֲחֻלִּין בְּרֵה

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות צט.

כתב ב"ל נבס"ו אבנ"ה ב'ו'. בסמוך מוק"ל לה כר"מ דלמ"ר מטלנ"ל
משעשע"ל לכתוב"ה ח"מ"ה לר"מ דבב"ל דוכמ"ל משמע דבחי"ה
פליגי בהאומר בקדושין (ק"ד ס"ה) ג"י שנים שבאו ממדינת הים
וחצילה עמהן כו' לקאמ"ר גובה כתובתה מן החצילה ומוק"ל
כר"מ וכן דגד"מ (ס"ה ק"ד) ג"י אפילו

ואמו מספק לאחותו
דאמו ואשה אחרת
ו וילדו שני זכרים
ו ונשא אמו של זה
של זה ומתו בלא
זוה חולץ לשתיהן
חולץ לאמו מספק
אמו ואשה אחרת
מחבא ובאו אחיהן
אום ומתו בלא בנים
חולץ לאחותו מספק
ואשה אחרת שילדו
באו אחיהן ונשאום
לץ לבתו מספק וזה
א^ה היה ר"מ אומר
מולידין חמש אומות
בד ושפחה מן השוק
אחד מהן נמצא אחד
הטבילין לשם עבדות
מן גר ועובד כוכבים
הה ובא עליה העבד
וכוכבים ועבד וממזר
זה לזה הרי כאן גר
יממזר וישראל מאי
ועבד הבא על בת
יש מוכר את אביו
ביצר ישראל לקח
ולתם בן ושחרר את
כתב כל נכסיו לבנה
אביו להגבות לאמו
ע לן כולה רבי מאיר
ומטלטלי משתעבדי
א הא קמשמע לן
מתני"א האשה

ד כלתה הנדירו
ם ומתו בני הכלה

דצכל דוכתא אמרינן הוקשו עבדים
לקרקעות הלא יש לחושבם כמטלטלי
לדלא סמכה דעתה עילויהו לפי
שמתים וצורחים ולייטגא דחשיב להו
מקרקעי סביר דסמכה דעתה עילויהו
כמו קרקעות:

ספק אשת אחיו ואשת בן אחיו.
אמר: בירושלמי זאת אומרת
מותר לאדם לישא אשת בן אחיו פי'
אע"פ שיכול לבא לידי ביטול מזה

יציאתן אש ימות ותפול לפני ה' האמין אפי' מותם מכאן יכול להיות ראייה לפירוש ריב"ן שפי' בהבא על יציאתו (עליו סב) והנושא בת אחרת דוקא בת אחרת אבל בת אחי אין עושה כ"כ מזה דמבטל מצות יציאתו: ואין

ה' במס' כתובות צ"ה האשה שנפלו (ד' פ:) דקתני הניח פירות התלושים
תערובות חולץ תחלה ואח"כ מייבם השני ממ"נ אם יבמתו היא הרי
מה. אחד כהן ואחד עבד כהן: חולקין חלק אחד. מפרש בגמ' [ע"ב]:

עין משפט
נר מצוה

יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם פִּתְחָה מֶלֶךְ
יְצוּס ה"ד טוֹשֵׁעַ
חֶה"ע ק"י קְעוֹ סְעִי ה':
כ ב מִי שֶׁסָּם הָלִי ה'
טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּם סְעִי ו':

תוס' חד מקמאי

ת"ר"י יש מוכר את אביו
להגביתו [אמן] כתובתה
לשם ישראל שלקח [עבד]
ושפחה מן השעו' וזהו
כן ושחרר השפחה ונתן
ועמד רכוב על ג' נכסיו
לבנה נמצא זה מוכר
לגבות כתובתה.
וכולו ר"מ היא והא
ק"ל מטלטלין משתעבדי
לכתובת אביהם אימא לא
קמ"ל דעבדיהם כמקרקעי
דמי. והא מנ"ל דקמ"ל
התכלתה היא דקמ"ל
הלכת (6) אין גבין כן
העבדים. מיהו גמרי' מינה
והדעת ש' כמ"ל מטלטלין
מכור' שיהו רבנן וב"ח
הגוב' מהן לפי תנא'
האחרים משתקנו לגבות
וב"ח כ' כמ"ל ש' דתמי
(7) כמ"ל ש' ש' ש' ש'
דין מתנת אביו ר"מ
שמהלך כדק"ל עשה ש' גובה
אפוקי ומכר אין ב"ח
(גובה) חייב. דהא ר"מ
(גובה) [כתב] על נכסיו
לבנה דאי מתנת ש' אביו
דאי ר"מ היא מתנת ש' אביו
ל"מ דאמר מטלטלין
משעבדי לכתובת הכי
ובגין לכתובתה מטלטלין
לכתב דיהיבנהו [במתנה]
(8) אפי' באחריות אביו
הוא עשה שורר אפוקי
לון בעל חוב יכול
לגבות אימא לאו
ל"מ מתנת ש' אביו
ל"מ דיהיבנהו ש' אביו
וכוננו ליתבא מניה ב"ח
וכושע' ל"מ אפוקי
וכוננו לא מציא מקמ"ל
ל"מ דה"ל אפי' לרבנן
וכוננו דאמ' מטלטלין לא
משעבדי לכתובת מוכר
אזי לגבות כתובתה.
ואיכא לדחוק ל"מ
דאמר מטלטלין משעבדי
לכתובת אפי' מיתמי
כדאמ' ב'/אשה שפלו
לה נכסי' ה' נמי
משעבדין מהן חלקותיה

(א) כן איתא ב"ב (קטז) דר"ג:
סבר דל"ן גובין מן העבדים.
(ב) ז"ל ולא הו"ל כמתנת בריא
דאם דינו כמתנת בריא לא
היה ב"ח גובה ממנו וכו'.
(ג) ז"ע דהא הכא בעבד מיידי
ובעבד הא מהני אפוזיקין
וכמובאר שם וכו' דבינו עמנו
בסמוך ללא מצינ' לאוקמי
ששעה דהא אפוזיקין דל"ח
אפילו לרבנן גמי.